

Operná sólistka, celý život verná jednému divadlu, Táňa Paľovčíková Paládiová jubiluje

Jedna zo stálic košického operného ansámbľu, sopranistka Táňa Paľovčíková Paládiová oslávila okrúhle životné jubileum - ako inak než na javisku Štátneho divadla v Košiciach. Jej partnerom na opernom galakonzerte bol Jaroslav Dvorský, ktorý svoje minuloročné šesťdesiatiny kvôli pandémie oslavoval až teraz. Najznámejší z trojice bratov Peter Dvorský si tiež nenechal ujsť jedinečné oslavy dvojice sólistov košickej opery, po ktorom zložil jubilantke poklonu.

„Dostala som sa do veku, v ktorom môžem stvárňovať zrelé postavy, ako napríklad v pripravovanej operete *Vojvodkyňa z Chicaga*. Budem tam hrať matku Tituszovi Tóbiszovi, s ktorým sme ešte prednedávnom hrali mileneckú dvojicu,“ smeje sa Táňa Paľovčíková Paládiová v súvislosti so svojou päťdesiatkou, ktorú oslávila v prvej polovici mája.

Na dosky javiska košického divadla vstúpila po prvýkrát pred tridsiatimi rokmi v Donizettiho *Nápoji lásky*. „Mám pocit, akoby to bolo včera. Skončíš konzervatórium a myslíš si, že si veľká sólistka, národná umelkyňa.. A potom to príde a zrazí ťa to k zemi. Zrazu zistíš, že nie si vôbec pripravená. Dodnes si pamätám, ako som mala zväzdať Nemorina a všetci sa smiali, lebo som to nevedela. Režisér mi ustavične opakoval - vypni hrud', veď ju máš. Začiatky boli naozaj kostrbaté, ale veľmi mi pomáhali starší kolegovia, z ktorých niektorí už bohužiaľ nie sú medzi nami. Vždy ma upozorňovali na detaily, ako mám stáť, čo nemôžem a čo mám robiť atď. Bolo to, ako keď hodiš sekeru do vody a povieš jej - plávaj,“ spomína Táňa Paľovčíková Paládiová na svoje začiatky v košickej opere.

Táňa priznáva, že keď bola mladšia, túžila dobyť operný svet, napokon však ostala košickému divadlu verná a neľutuje to. „Prežila som v divadle tridsať úžasných, nadmieru krásnych a kreatívnych rokov. Dokonca som sa vďaka stálemu angažmán v Košiciach dostala k takým postavám, ku ktorým sa iný len tak ľahko nedostane. Niektorí museli za postavami cestovať, iní sa k nim nikdy nedostali.“ hovorí. Hostovanie v inom divadle si vyskúšala len raz, v Opere SND, kde účinkovala v operete *Netopier*. „Povedala som si vtedy, že prvý a posledný raz. Je to veľmi náročné a obdivujem všetkých, ktorí to robia. Premiéra bola na Silvestra a ja som už bola pred Vianocami taká unavená, že som sa sama seba pýtala, načo som sa na niečo také dala. Vyskúšala som si to a stačilo, viac ma to nelákalo,“ dodáva.

V košickej opere naštudovala takmer šesťdesiat operných aj operetných postáv. Ktoré patria medzi jej vrcholné? „Určite Violetta vo Verdiho *La Traviata*, ktorú som spievala asi najdlhšie. Medzi srdcovky patrí určite *Rusalka* a *Amelia* v *Maškarnom bále*, za ktoré som zhodou okolností získala aj cenu. A potom ešte *Adriana Lecouvreur*, ktorú sme bohužiaľ hrali veľmi málo. A najväčšou srdcovkou, v ktorej som vždy obdivovala Elišku Pappovú, je *Abigail* v *Nabuccovi*. V staršej inscenácii som najprv spievala menšiu postavu Anny a vždy som zbožne pozerala na Elišku a hovorila si, kedy ja budem niečo také spievať... Napokon sa mi to splnilo a *Abigail* už spievam desať rokov.“

Okrúhle narodeniny oslávila Táňa spolu s tenoristom Jaroslavom Dvorským spomínaným operným galakonzertom na oslavu ich jubileí. „Som veľmi rád, že nám divadlo umožnilo - hneď ako to bolo možné - pripraviť k našim jubileám tento koncert. Veľmi sme sa na to tešili. Mám pocit, že kým neodspievam tento koncert, tak nemám šesťdesiat,“ smial sa pred koncertom Jaroslav Dvorský.

Pre divákov pripravili zmes operných a operetných melódií a neapolských piesní. „ten pocit po koncerte sa nedá opísať slovami. Mali sme obavy ako to dopadne, osem mesiacov sme nestáli javisku, niektorí aj viacej. Hlasivky je treba udržiavať v kondícii nepretržite. Robili sme všetko, čo sa dalo a myslím, že nám to vyšlo super,“ tešila sa Táňa Paľovčíková Paládiová po úspešnom koncerte, na ktorom si diváci potleskom vypýtali viacero prídavkov. Aj Jaroslavovi Dvorskému sa podľa vlastných slov na koncerte duša naplnilo radosťou. „Spievať po takom dlhom čase taký ťažký repertoár a toľko, koľko sme si s Táňou naložili na chrbát, nebolo ľahké. Ale môžem povedať, že som sa na koncert tešil ako malé decko na lízatko,“ priznal Jaroslav Dvorský, ktorého v hľadisku pozorne počúvali aj jeho dvaja bratia, legendárny Peter a Jarove dvojča Miroslav. „Som veľmi šťastný, že som tu bol a mal silný zážitok z live koncertu po dlhom čase. Jaro sa skutočne držal veľmi dobre v tomto veľmi ťažkom programe. Vydržal to. Veľmi som mu držal päste, aby to čo najlepšie zvládol,“ prezradil po koncerte Miroslav.

O svoje pocity sa podelil aj Peter Dvorský. „Mám veľkú radosť z toho, že sa Jaro odhodlal po takej dlhej pauze spievať a naozaj toho nebolo málo. Ako bratia sme voči sebe nielen ústretoví, ale aj kritickí. Pochválime, ale vždy sa dá ešte niečo vylepšiť,“ pousmial sa Peter Dvorský. Ten bude na jeseň tiež oslavovať životné jubileum a ako prezradil Miroslav, chystajú pre neho prekvapenie. „Nechcem o tom rozprávať pred Petrom. Niečo sa chystá a verím, že ho to poteší. On takéto prekvapenia miluje a myslím si, že si ich aj v plnej miere zaslúži,“ dodáva Miroslav Dvorský.